

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tost/43/2017
Identifikačné číslo spisu: 9513100112
Dátum vydania rozhodnutia: 18. januára 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Szabo
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9513100112.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného A.F. pre obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a), c) Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 18. januára 2018 v Bratislave sťažnosť obvineného A.F. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 25. júla 2017, sp. zn. PK-2T/29/2013 a rozhodol

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obvineného A.F. s a z a m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 25. júla 2017, sp. zn. PK-2T/29/2013, bol obvinený A.F. uznaný za vinného v bodoch I/ 1), 2) 3), 4), 5), 6), 7) z pokračovacieho zločinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 3, ods. 7, s poukazom na § 138 písm. b), písm. i) Tr. zák. a pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti z časti dokonanej v bodoch I/ 1., 2., 4. podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a), s poukazom na § 138 písm. b), písm. i) Tr. zák. v znení účinnom do 30. júna 2016, z časti v bodoch I/ 3., 5., 6., 7. nedokonanej v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a), s poukazom na § 138 písm. b), i) Tr. zák. v znení účinnom do 30. júna 2016, v bode II/ zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák., aj spolu s Z. Z., ktorý bol uznaný za vinného v bodoch I/ 1., 2. z pokračovacieho zločinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 3, ods. 7 s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák., pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák. v znení do 30. júna 2016 na tom skutkovom základe uvedenom v spomínanom rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku. Špecializovaný trestný súd v Pezinku za to obvineného A.F. odsúdil podľa § 233 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 2, § 36 písm. j), § 37 písm. h) Tr. zák., s použitím § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 106/2011 z 28. novembra 2012 č. 428/2012 Z. z. k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) rokov, pričom podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym

stupňom stráženia. Podľa § 58 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom do 31. augusta 2011 uložil súd obvinenému trest prepadnutia majetku. Podľa § 59 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom do 31. augusta 2011 sa vlastníkom prepadnutého majetku stal štát - Slovenská republika. Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil súd obvinenému ochranný dohľad na dobu 2 (dva) roky. Špecializovaný trestný súd v Pezinku na podklade uvedeného rozsudku rozhodol uznesením zo dňa 25. júla 2017, sp. zn. PK-2T/29/2013, že podľa § 425 ods. 1 Tr. por. súd zaist'uje majetok obvineného A.F., nar. XX. E. XXXX v I., trvale bydlisko D. XXX, okr. S., zamestnanec v obchodnej spoločnosti Maxi K&M s.r.o. Báhoň, pretože rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku sp. zn. PK-2T/29/2013 z 25. júla 2017 mu bol podľa § 58 ods. 2 Tr. zák. uložený trest prepadnutia majetku. Podľa § 425 ods. 1 Tr. por. s poukazom na § 50 ods. 2 Tr. zák. sa obvinenému zakazuje nakladať s majetkom, ktorý pochádza z jeho vlastníctva. Proti vyššie uvedenému uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení obhajca obvineného JUDr. Juraj Gavalec s'ťažnosť, ktorú neskôr odôvodnil podaním doručeným na Špecializovaný trestný súd v Pezinku dňa 7. augusta 2017 (č.l. 4584), pričom prokurátor sa vzdal práva podať s'ťažnosť. Uvedené uznesenie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku prevzal obvinený dňa 1. augusta 2017, obhajca dňa 2. augusta 2017 a prokurátor dňa 27. júla 2017. Obvinený v s'ťažnosti uviedol, že majetok nadobudnutý pred rokom 2006 nemohol nadobudnúť a nenadobudol trestným činom, pričom si je vedomý ustanovenia § 426 ods. 1 Tr. por., avšak podľa neho súd nie je absolútne viazaný doslovným znením zákonného ustanovenia, ale sa od neho môže a musí odchyliť v prípade, keď to vyžaduje zo závažných dôvodov účel zákona s poukazaním na nález Ústavného súdu ČR PL. ÚS 22/13 z 12. novembra 2013. Z daných dôvodov súd nebol v danej veci viazaný ustanovením § 426 ods. 1 Tr. por. a mohol rozhodnúť inak, na základe vlastného vyhodnotenia konkrétneho prípadu s poukazaním na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 6/2009 z 2. novembra 2011. Z uvedených dôvodov obvinený navrhol zrušiť napadnuté uznesenie minimálne v rozsahu zaistenia majetku, pri ktorom by sa mal zohľadniť čas nadobudnutia majetku, obdobie podozrenia páchania trestnej činnosti a dopad zaistenia majetku na rodinných príslušníkov obvineného. Špecializovaný trestný súd v Pezinku vyzval prokurátora, aby sa k s'ťažnosti obvineného vyjadril. Prokurátor svoje právo nevyužil. Spisový materiál Špecializovaného trestného súdu v Pezinku sp. zn. PK-2T/29/2013 spolu so s'ťažnosťou obvineného bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky riadne predložený na rozhodnutie 1. decembra 2017. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o riadnom opravnom prostriedku zistil, že s'ťažnosť je prípustná (§ 299 ods. 3 Tr. por.), bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 ods. 1 Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 187 ods. 1 Tr. por.). Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe včas podanej s'ťažnosti obvineného preskúmal podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým bola s'ťažnosť podaná, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom a zistil, že s'ťažnosť síce podala oprávnená osoba v zákonom stanovenej lehote, avšak s'ťažnosť nie je dôvodná. Podľa § 425 ods. 1 Tr. por. ak je obvinený stíhaný pre trestný čin, za ktorý vzhľadom na povahu a závažnosť činu a na pomery obvineného treba očakávať uloženie trestu prepadnutia majetku, a je obava, že výkon tohto trestu bude zmarený alebo s'ťažný, môže súd a v prípravnom konaní prokurátor majetok obvineného zaistiť. Súd zaistí majetok obvineného vždy, ak uložil trest prepadnutia majetku rozsudkom, ktorý zatiaľ nenadobudol právoplatnosť. Pri zaistení majetku obvineného sa postupuje primerane podľa § 50 ods. 2 a 3, § 94 až 96. Po vyhlásení konkurzu sa pri výkone trestu prepadnutia majetku postupuje podľa osobitného predpisu upravujúceho konkurzné konanie; prevzatím majetku správcom konkurznej podstaty zaistenie zaniká. Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní predloženého spisového materiálu zistil, že Špecializovaný trestný súd v Pezinku rozhodol v súlade so zákonom a správne, keď na podklade rozsudku z 25. júla 2017, sp. zn. PK-2T/29/2013 vydal uznesenie, ktorým rozhodol, že podľa § 425 ods. 1 Tr. por. sa majetok obvineného zaist'uje a zakazuje sa obvinenému s ním nakladať. Zaistenie majetku v zmysle druhej vety uvedeného ustanovenia, ktoré sa týka obvineného je obligatórne a súd musí zaistiť majetok obvineného, ak uloží trest prepadnutia majetku a rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pričom súd je viazaný uvedeným znením zákona a nemôže sa od neho v danom prípade odchyliť, tak ako to namieta vo svojej s'ťažnosti obvinený s poukazaním, že to bude mať dopad na rodinných príslušníkov. Dôvody, ktoré uvádza obvinený A.F. vo svojej s'ťažnosti nie sú opodstatnené vzhľadom k ustanoveniu § 425 ods. 1 Tr. por. a ani nejako nezakladajú podmienky zmeny alebo zrušenia napadnutého uznesenia, nakoľko namietané skutočnosti nie sú dôvodné a uvedené nálezy ústavných súdov sa týkajú iných právnych problémov, ktoré s trestnou vecou obvineného nesúvisia. Ustanovenie § 425 ods. 1 druhá veta - pozn. aut., podľa ktorého súd zaistí

majetok obvineného vždy, ak uloží trest prepadnutia majetku rozsudkom, ktorý sa doteraz nestal právoplatným, sa vzťahuje aj na prípady, keď bol uložený trest prepadnutia iba časti majetku. Aj v takom prípade sa zaisťuje celý majetok obvineného. Jedine v tom prípade, keď by súd uložil trest prepadnutia časti majetku určenej nie podielom, ale uvedením jednotlivých majetkových kusov, možno zaistenie obmedziť len na tieto majetkové kusy. (R 7/1986) V prípade prvej vety uvedeného ustanovenia § 425 ods. 1 Tr. por. sa jedná o fakultatívne ustanovenie, kde musia byť splnené podmienky na to, aby bol zaistený majetok obvineného a je na zvážení súdu, či zaistenie nariadi alebo nie v závislosti od stupňa podozrenia, či by došlo k zmareniu alebo sťaženiu výkonu uloženého trestu. Z vyššie uvedeného vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadny dôvod na prípadnú zmenu napadnutého uznesenia, a preto sťažnosť obvineného A.F. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.